

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg må konstatere, at det er fru Elsebeth Gerner Nielsen, der laver den kobling, at alternativet til familiesammenføring er de her indgange. Der er en række indgange til Danmark såsom arbejde, studier, au pair, men det er jo klart, at der skal foretages en individuel vurdering. Man skal opfylde de krav, der så er i forbindelse med de forskellige indgange, og det gælder også au pair, som er en særlig ordning, som giver nogle særlige muligheder for piger, ligesom danske piger benytter det, til at komme ind til en dansk familie og lære den danske kultur, lære det danske sprog og tage del i en dansk familie, og det skal selvfølgelig opfyldes.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Reelt er det sådan nu, at hvis en kvinde har en dansk kæreste i Danmark, så kan hun, som det ofte er, ikke få en arbejdstilladelse som au pair. Det må jeg indrømme virker fuldstændig grotesk, når ministeren nu står og siger, at det er vigtigt, at au pairer bliver en del af det danske samfund, at de lærer den danske kultur at kende osv., og at de, som den tidligere minister også har sagt, altså ikke er nogen, der bare kommer hertil for at blive gift, men også har en interesse i det danske samfund.

Den tidligere integrationsminister skriver 3. juni 2004 i Politiken: 24-års-reglen vedrører i øvrigt ikke adgangen til studier, højskoleophold, au pair-ansættelse og arbejdstilladelser. Det skriver han i anledning af, at vi fra radikal side selvfølgelig har været ude at kritisere, at 24-års-reglen og tilknytningskravet forhindrer danske statsborgere i at bo i deres eget land sammen med deres familie. Der gør han opmærksom på det her.

Kære radikale, der er ikke noget problem, man kan jo bare komme hertil, dyrke sit familieliv samtidig med at man bare skal gøre noget andet, altså være på en uddannelsesinstitution eller have en arbejdstilladelse eller være her som au pair.

Howdan kan det være, at det ikke er godt nok til den nuværende integrationsminister?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg mener, at fru Elsebeth Gerner Nielsen har en række misforståelser. 24-års-reglen gælder selvfølgelig ikke i det omfang. Man godt kan komme til Danmark, selv om man er under 24 år, på de her betingelser. Men au pair-ordningen kan ikke – og har aldrig været tiltænkt at kunne –

bruges som en vej ind, hvor man så i øvrigt kan passe et ægteskab eller tage sig af sine børn, for det er ikke det, der er meningen med et au pair-ophold og har heller ikke været det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 168: Forslag til lov om Grønlands landsstyres indgåelse af folkeretlige aftaler.

Af statsministeren (Anders Fogh Rasmussen).
(Fremsat 4/5 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Pia Larsen (V):**

Dette lovforslag er enslydende med det tilsvarende L 171 for Færøerne. I Venstre betragter vi denne dag som noget nær historisk i relation til udviklingen af rigsfællesskabet mellem Grønland, Færøerne og Danmark. Der har igennem mange år udviklet sig en praksis, hvor udenrigsministeren fra sag til sag har kunnet lade Grønland indgå i forhandlinger om folkeretlige spørgsmål, men uden at det har været en lovfæstet praksis.

Denne praksis ønsker vi nu at stadfæste ved lov ved at give det grønlandske landsstyre mulighed for at forhandle og indgå folkeretlige aftaler med andre stater og internationale organisationer på en lang række sagsområder, der er overtaget af Grønland. Det drejer sig om regulering af fiskeri, handelsforhold, dobbeltbeskatning, kultur, undervisning, sociale forhold, sundhed, miljø, turisme og lignende emner, det vil sige områder, der ikke vedrører Kongeriget Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik jævnfør grundloven.

Samtidig har den danske regering givet tilsagn om i højere grad at inddrage Grønland i udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål, f.eks. i forhold til USA's anmodning om opgradering af Thuleradaren.

Dette lovforslag repræsenterer en markant opdatering af forholdet mellem vores tre lande i rigsfællesskabet, og det er samtidig en bekræft-

telse af, at rigsfællesskabet består af tre ligeværdige parter: Grønland, Færøerne og Danmark.

Jeg har noteret mig, at Grønlands Landsting med enstemmighed har vedtaget et tilsvarende beslutningsforslag, og Venstre kan varmt tilslutte sig forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare sikre mig, at Venstre er enig i de bemærkninger, der også fremgår af de bilag, vi har fået omkring behandlingen i det grønlandske hjemmestyre, om, at denne lov ikke får betydning og ikke danner præcedens i det arbejde, der i øjeblikket foregår i kommissionen omkring mulig selvstændighed for Grønland.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Ja, jeg er helt enig i, at de to ting ikke har noget med hinanden at gøre. Arbejdet i selvstyrekommissionen kører sit eget forløb og har ikke noget med denne her lov at gøre.

Formanden:

Tak til fru Pia Larsen. Så er det hr. Frank Jensen som ordfører.

Frank Jensen (S):

Sidste år kunne vi fejre Grønlands hjemmestyles 25-års-jubilæum, og der er sandt for dyden sket meget både i Grønland og uden for Grønland i de sidste 25 år. I Grønland har det grønlandske hjemmestyre overtaget flere og flere opgaver, som nu i dag reguleres og styres fuldstændig i Grønland og af grønlandske politikere og for den grønlandske befolkning og for grønlandske myndigheder.

Socialdemokratiet støtter den modernisering og fornyelse af hjemmestyret, som den historiske udvikling har været et klart udtryk for. Vi er fortsat store tilhængere af et rigsfællesskab mellem Grønland og Danmark, det lægger vi også meget vægt på, men vi har også fuld forståelse for det ønske, der er i den grønlandske befolkning og blandt grønlandske politikere, om en fortsat udvikling af det partnerskab, som vores fællesskab er et udtryk for, og et partnerskab, som jo også udtrykker vores fælles historie og de meget tætte relationer, der er mellem det grønlandske folk og det danske folk.

Vi ser lovforslaget her, L 168, som et udtryk for en udvikling af det grønlandske hjemmesty-

re, et udtryk for, at vi nu også formaliserer en praksis, der har udviklet sig igennem årene, hvor Grønland efter bemyndigelse fra regeringen i stigende omfang har overtaget muligheden for at kunne indgå aftaler med internationale organisationer, bl.a. med EU, men også med andre lande. Det at vi får formaliseret den praksis nu i en generel bemyndigelseslov, synes vi er et udtryk for en tiltrængt opstramning og modernisering af den praksis, som har udviklet sig.

Vi kan fra Socialdemokratiets side give vores fulde tilslutning til en positiv udvalgsbehandling og ser frem til en vedtagelse af lovforslaget i indværende folketingssamling.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne stille det samme spørgsmål som til Venstre, om Socialdemokratiet med sin tilslutning til dette lovforslag samtidig vil lægge vægt på, at hvis man i selvstyrekommissionen når frem til, at Grønland skal have en videre adgang end den begrænsede adgang, der er lagt op til her, så vil man ikke være bundet af denne lov, men gå videre i det arbejde, der ligger i selvstyrekommissionen?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Ja, Socialdemokratiet tager fuldt og helt del i arbejdet i fælleskommissionen for selvstyre i Grønland, og vi ser ikke det her lovforslag som nogen forhindring eller barriere for, at kommissionen frit og helt inden for de rammer, som er i det kommissorium, som regeringen og landsstyret er blevet enige om, kan udmøntes. Så vi ser frem til at fortsætte det arbejde, som vi finder utrolig interessant, i kommissionen.

Formanden:

Tak til hr. Frank Jensen. Så er det hr. Søren Espersen som ordfører.

Søren Espersen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi varme og oprigtige tilhængere af rigsfællesskabet, og vi glæder os over, at forholdet, synes jeg, mellem de tre lande er bedre end nogen sinde. Og om end vi altså er tilhængere af fællesskabet og gerne ser det fællesskab fortsat, så har vi stor forståelse for, at Færøerne og Grønland ønsker større selvbestemmelse over egne forhold. For Dansk Folkeparti er nemlig denne nationernes trang til at være sig selv og til at bestemme over egne for-

hold jo en selvfølghed. Det er præcis den kamp, vi danskere selv kæmper mod EU-staten.

Det er egentlig morsomt at opleve, hvordan statsministeren, når det gælder Grønland og Færøerne, er begejstret for trangen til selvstændighed, mens det for statsministeren, når det gælder hans eget land, Danmark, og hans eget danske folk, næsten ikke kan gå hurtigt nok med at sælge ud af selvstændigheden. At den danske regering med den ene hånd med lovforslaget her er fuld af begejstring over at kunne give grønlænderne adgang til at bestemme over at forhandle bilaterale aftaler på plads om fiskeri, om handel, om skatteforhold, om kultur, om forskning, om undervisning, om sociale forhold, om miljø og turisme, og med den anden hånd er i fuld gang med at fratage danskerne præcis de samme rettigheder.

Vi, der har humoristisk sans og derfor altid er på jagt efter at finde noget grinagtigt, kan godt få noget sjovt ud af det her. Desværre er vi ovre i den humoristiske genre, der hedder det surrealistiske og det tragikomiske. Men lad nu EU-staten ligge og tilbage til lovforslaget her.

Kl. 13.25

Vi glæder os over, at ordningen forudsætter, at det nære samarbejde mellem regeringen og landsstyret fortsætter, og at landsstyret i forbindelse med forhandling og indgåelse af aftaler med tredjelande skal holde tæt kontakt til regeringen.

Samtidig konstaterer vi med tilfredshed, at den nye fuldmagt, som grønlænderne her får, på en række områder ikke begrænser regeringens og Folketingets ansvar og beføjelser i forhold til grundlovens § 19, hvor det således fortsat er regeringen, der handler på rigets vegne. Lovforslaget pointerer i den forbindelse, at hensyn til rigsheden og grundloven indebærer, at Grønlands landsstyre ved udøvelsen af udenrigspolitiske handlinger, der bliver bindende for hele riget, vil være afskåret fra at handle i strid med rigets interesser, herunder den generelle udenrigspolitik. Det ligger på den måde, som jeg ser det, i aftalen, at Grønlands landsstyre ikke vil kunne foretage udenrigspolitiske dispositioner, der strider mod kongerigets interesser.

Vi er yderligere tilfredse med, at fuldmagten heller ikke kommer til at berøre forsvars- og sikkerhedspolitikken.

Dansk Folkeparti støtter altså lovforslaget, og ved at støtte lovforslaget bakker vi jo samtidig op, føler jeg, om Grønlands Landsting, som for

et par uger siden anbefalede lovforslagets vedtagelse.

Formanden:

Tak til hr. Søren Espersen. Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

For SF er det vigtigt, at lovforslaget her, som det foreligger nu, har tilslutning i Grønlands hjemmestyre hele vejen rundt. Det synes vi er et væsentligt element i det samarbejde, der skal være imellem Grønland og Danmark.

For os er det afgørende, at loven ikke er en del af Selvstyrekommissionens arbejde, og det er jo fra flere sider konstateret, at det er to uafhængige forhold, som eksisterer i hver sit løb, sådan at det her lovforslag altså ikke vil lægge hindringer i vejen. Det mener vi er meget vigtigt, fordi det er nødvendigt, at Selvstyrekommissionen har den tid og har den uafhængighed til at kunne nå frem til nogle resultater, der er brugbare og fremtidssikrede for Grønland og for Danmark.

Der er naturligvis et stort ønske i Grønland om at udbygge de områder, hvor man selv tager afgørende stilling, altså får større selvbestemmelse, og der synes vi, at lovforslaget her går et stykke ad vejen, og det hilser vi med tilfredshed. Så vi kan støtte lovforslaget.

Formanden:

Tak til hr. Kristen Touborg. Så er det hr. Niels Helveg Petersen. Og så undskylder jeg den forkerte rækkefølge. Det er risikoen ved at bruge en gammel skabelon.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan give sin varme tilslutning til forslaget, som er en helt naturlig videreførelse af en udvikling, der har været i gang i en del år med en stærk inddragelse af det grønlandske politiske liv i afgørelser, der vedrører Grønland.

Vi kan altså give en varm tilslutning, og for at spare tid vil jeg da sige til fru Line Barfod allerede nu, at Selvstyrekommissionen jo har sit eget selvstændige liv og sit eget kommissorium, og det arbejde må selvfølgelig gå sin gang.

Det glæder mig meget, at der i det grønlandske Landsting har været enstemmig tilslutning til forslaget, som jeg som sagt kan give min varme tilslutning til. Og så vil jeg helt se bort fra hr. Søren Espersen lettere paranoide eller måske

snarere lidt komiske synspunkter om EU, som vi diskuterer en helt anden gang, når det er det, der er på dagsordenen.

Formanden:

Tak til hr. Niels Helveg Petersen. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 13.30

Line Barfod (EL):

Jeg undrer mig noget over det hastværk, der har været i forhold til at få denne lov igennem. Det udløste jo en del problemer også i forhold til Færøerne, som vi skal behandle et tilsvarende lovforslag for om lidt.

Jeg håber, at statsministeren kan give en forklaring på, hvorfor det har hastet så meget, at man også har måttet hastebehandle sagen i Grønlands Landsting for at kunne give sin tilslutning inden behandlingen her. Hvad var det, der var så afgørende, at man ikke kunne få tid til en ordentlig behandling i alle tre parlamenter, så vi kunne have haft et ordentligt oplyst grundlag at træffe beslutninger på?

Som jeg har forstået den debat, der har været, er det noget usikkert, hvorvidt dette forslag – og det tilsvarende for Færøerne, som vi skal behandle om lidt – rent faktisk udvider eller indskrænker Grønlands henholdsvis Færøernes ret til at indgå folkeretlige aftaler.

Vi vil meget gerne have nærmere belyst under udvalgsarbejdet, hvad det er for nogle betæneligheder, og hvad det er for nogle svar, man har på, hvad det er for nogle konkrete tilfælde, hvor man forestiller sig at det kan udvide eller indskrænke de rettigheder, som Grønland og Færøerne har i dag. Først når vi har fået den afklaring under udvalgsarbejdet, vil vi tage stilling til, hvordan vi så vil stille os til lovforslaget.

Så vil jeg gerne understrege som noget, der er meget vigtigt, og som jeg derfor også stillede spørgsmål om både til Venstre og Socialdemokratiet, at for arbejdet i Selvstyrekommisionen er det afgørende, at denne lov ikke skaber præcedens, og at vi dermed, hvis vi under arbejdet i Selvstyrekommisionen når frem til, at vi ønsker mere vidtgående ordninger end det, der er lagt op til i denne lov, også kan foreslå det fra Selvstyrekommisionen; at der ikke med denne lov overhovedet er taget stilling til det arbejde, der foregår i Selvstyrekommisionen.

Det har været ret afgørende. Man kan også se af referatet fra forhandlingerne i Landstinget, at det er der også lagt stor vægt på fra Grønlands

side. Så vi afventer udvalgsarbejdet, før vi vil tage endelig stilling til lovforslaget.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det hr. Høgni Hoydal.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg skal ikke sige så meget om det her forslag til den grønlandske lov om indgåelse af folkeretlige aftaler. Jeg vender grueligt tilbage, når vi kommer til det færøske.

Men jeg er bedt om på vegne af mine kolleger, hr. Lars-Emil Johansen og hr. Kuupik Kleist, at hilse. De er optaget i Grønland af både erhverv og andre ting, men de henviser til det grønlandske Landstings behandling af sagen og understreger, at dette lovforslag på ingen måde må få en præjudicerende virkning eller en opsættende virkning for det arbejde, der foregår i den grønlandske Selvstyrekommision, hvor man jo efter alt at dømme vil gå langt videre end det, der her ligger på bordet.

Formanden:

Tak til hr. Høgni Hoydal. Så er det statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Heller ikke jeg skal komme med mange bemærkninger her under førstebehandlingen bortset fra at udtrykke en glæde over den velvillige modtagelse, som forslaget har fået.

Det er jo et forslag, som er et resultat af forhandlinger med Grønlands hjemmestyre. Regeringen har med de initiativer, der er taget vedrørende Grønland og i øvrigt også Færøerne i denne folketingssamling, iværksat en betydningsfuld modernisering af rigsfællesskabet og vores samarbejde med Grønland og Færøerne.

Forslag til lov om Grønlands landsstyres indgåelse af folkeretlige aftaler er således en udmøntning af regeringens ønske om at skabe bredere rammer for samarbejdet med de grønlandske myndigheder og dermed større grønlandsk medvirken på udenrigsområdet. Og derfor glæder jeg mig meget over, at der er så bred opbakning bag regeringens forslag.

Fru Line Barfod spurgte, hvorfor det har hastet så meget. Jeg ved ærlig talt ikke, om det har hastet så meget. Det er jo ganske lang tid siden, at jeg i en åbningstale her i Folketinget annoncerede den danske regerings interesse i en sådan ordning, og så har det været drøftet og forhand-

let med de respektive hjemmestyre siden da. Og det, der ligger her, er altså resultatet af den forhandling.

Så jeg ser frem til udvalgsbehandlingen og håber, at forslaget vil kunne vedtages i denne folketingssamling.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg har bare et enkelt spørgsmål til statsministeren i forbindelse med bemærkningerne til lovforslaget, hvor der står et sted:

»Der vil dog kunne tænkes også fremover at opstå tilfælde, hvor Danmarks deltagelse fuldt ud er dækket af EU, og hvor Kongeriget Danmark for så vidt angår Grønland derfor vil kunne optræde som en selvstændig part i medfør af fuldmagten.«

Jeg forstår godt, at det også er en situation, man ofte har nu, at Danmark og Grønland så at sige kan komme til at sidde på hver sin side af et forhandlingsbord, men er det noget, som på en eller anden måde er en foruroligende tanke? Vi skal ud i nogle teorier selvfølgelig, hvor det kunne tænkes, at der ville blive uenighed om, hvor man står, og at vi sådan set sidder og er modpart til Grønland.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det er ikke nogen foruroligende situation. Men vedrørende forholdet til Grønland og Færøerne i relation til specifikt den nye EU-traktat, kan jeg henvise til den redegørelse, som er udarbejdet af Udenrigsministeriet i samarbejde med landsstyrene på Færøerne og i Grønland, hvor det er udførligt beskrevet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik noget svar på, hvad begrundelsen er for, at det haster sådan med at få vedtaget det her.

Det bliver jo fremsat nu og førstebehandlet på et tidspunkt, hvor der stort set ikke er nogen tid til udvalgsbehandling, hvis det skal nå at blive vedtaget inden sommerferien. Og det er blevet hastebehandlet i Grønlands Landsting, så det har krævet dispensation fra fristerne for at kunne behandle det så hurtigt.

Jeg synes, det kunne være rart at høre: Hvad er begrundelsen for, at det har skullet gå så stærkt med dette lovforslag?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg skal ikke på nogen måde blande mig i sagsbehandlingen i Grønland og på Færøerne. Jeg kan kun konstatere, at der er udtrykt et ønske fra grønlandsk og færøsk side om, at lovforslagene kunne vedtages inden sommerferien.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men det er jo statsministeren, der startede med at fremsætte forslaget for Grønland, som så udløste stor debat, fordi det også ville få betydning for Færøerne, og så måtte man have behandlingen på Færøerne også og få en grundigere drøftelse af det. Kunne statsministeren ikke fortælle lidt om, hvorfor det har været så vigtigt at få det her så hurtigt igennem, at man ikke kunne afvente, at der var ordentlig tid til grundig behandling i alle tre parlamenter?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg synes faktisk, at der har været meget lang tid til en grundig debat om det her. Som sagt er det jo lang tid siden, at jeg har annonceret muligheden for en sådan lovgivning. Det har så været drøftet indgående både i Grønland og på Færøerne, så der er jo slet ikke tale om nogen hastebehandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 171: Forslag til lov om Færøernes landsstyres indgåelse af folkeretlige aftaler.

Af statsministeren (Anders Fogh Rasmussen). (Fremsat 17/5 2005).